

**בש"פ 6444/22 - בתיק 582218/4 (בית הדין הרבני האזורי
בנתניה):, פלונית נגד בתיק 582218/4 (בית הדין הרבני האזורי
בנתניה):, פלוני**

בית המשפט העליון

בש"פ 6444/22

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

התובעת בתיק 582218/4 (בית
הדין הרבני האזורי בנתניה):
פלונית

נגד

הנתבע בתיק 582218/4 (בית
הדין הרבני האזורי בנתניה):
פלוני

הודעת בית הדין הרבני האזורי בנתניה מיום
23.9.2022 לפי סעיף 2(ב) לחוק בתי-דין דתיים
(מניעת הפרעה), התשכ"ה-1965;
עמדת התובעת בהליך מיום 7.11.2022;
עמדת היועץ המשפטי לשיפוט הרבני מיום
8.11.2022;
עמדת הנתבע בהליך מיום 20.11.2022;
עמדת היועץ המשפטי לשיפוט הרבני מיום
28.11.2022

בשם התובעת בתיק 582218/4 עו"ד שקמה עצמון-גל
(בית הדין הרבני האזורי בנתניה):

בשם הנתבע בתיק 582218/4 עו"ד חן חג'ג'
(בית הדין הרבני האזורי בנתניה):

החלטה

1. בהתאם לסעיף 2(ב) לחוק בתי-דין דתיים (מניעת הפרעה), התשכ"ה-1965 (להלן: חוק מניעת הפרעה), מזכירות בית הדין הרבני האזורי בנתניה הביאה לעיוני את החלטת בית הדין מיום 22.9.2022, במסגרתה הושת על הנתבע בהליך שבכותרת קנס בגובה של 2,000 ש"ח. בהחלטה צוין כי הקנס הוטל על הנתבע בשל התנהגותו במהלך דיון שהתקיים בפני בית הדין הרבני, וזאת לאחר שבית הדין התרה בו לחדול מהתנהגותו. בנסיבות אלו, הצדדים להליך והיועץ המשפטי לשיפוט הרבני (להלן: היועץ) התבקשו למסור את התייחסותם לעניין הקנס שבו חויבה הנתבע.
2. היועץ מציין כי הקנס הוטל על הנתבע בשל הפרעותיו החוזרות והנשנות למהלך הדיון, ועקב התנהגותו המבזה כלפי בית הדין וכלפי התובעת. בתוך כך, מדגיש היועץ כי הנתבע התפרץ שוב ושוב לדיון; התבטא בצורה בלתי הולמת; וכי בית הדין אף נאלץ להפסיק את הדיון לנוכח התנהגות הנתבע. עוד מוסיף היועץ כי הנתבע לא חדל מהתנהגותו על אף שבית הדין התרה בו מספר פעמים. בנסיבות אלו, היועץ סבור כי הקנס הוטל על הנתבע בהתאם להוראות החוק והפסיקה, וכי הוא מידתי וסביר.
3. הנתבע סבור כי יש להורות על ביטול הקנס. לטענתו, להפרעות המיוחסות לו לא הייתה כל השפעה על תוצאת הדיון, שכן בסופו הנתבע נעתר להצעת בית הדין והסכים ליתן גט לאשתו. עוד טוען הנתבע כי עמדת היועץ לוקה בחוסר דיוק; כי הפרעותיו נבעו מסערת רגשות; כי התנצל בפני המותב וכי הוא נתון בקשיים כלכליים. כל אלו מצדיקים, לשיטת הנתבע, את ביטולו של הקנס. התובעת, מצדה, סבורה כי יש להותיר את הקנס על כנו באשר הוא הולם את התנהגותו החריגה של הנתבע בדיון. התובעת מוסיפה כי היא ובאת-כוחה השקיעו משאבים רבים להכנות לדיון שהיה קבוע להוכחות, אך הנתבע לא אפשר את קיומו. על כן, התובעת סבורה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית הדין.
4. ביום 28.11.2022 הגיש היועץ התייחסות משלימה מטעמו, ובה ציין כי אין כל זכר בפרוטוקול להתנצלות הנתבע בפני בית הדין, וחזר על עמדתו לפיה הטלת הקנס הייתה מוצדקת בנסיבות העניין.
5. לאחר שעיינתי בהחלטה, בפרוטוקול הדיון ובעמדות היועץ והצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דרך התנהלותו של הנתבע בפני בית הדין הרבני הצדיקה את הסנקציה שהוטלה עליו מכוח סעיף 2(א) לחוק מניעת הפרעה. פרוטוקול הדיון כולל תיעוד להפרעות מרובות של הנתבע למהלך הדיון, ובכלל זה להתבטאויות מזלזלות ובוטות שהופנו כלפי בית הדין וכלפי התובעת. בית הדין התרה שוב ושוב בנתבע כי אם לא יחדל מהתנהגותו צפוי לו עונש קנס, ואזהרותיו מצאו ביטוי מפורש בפרוטוקול הדיון (ראו והשוו: בש"פ 6242/21 בר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.11.2021)). חרף זאת, הנתבע המשיך להפריע למהלך התקין של הדיון, וניכר כי אזהרותיו של בית הדין לא הועילו. נוכח כל האמור, אני סבורה כי סכום הקנס הוא סביר ומידתי בנסיבות העניין וכי אין עילה להתערב בו (ראו: בש"פ 8394/18 פלונת' פלוני, פסקאות 4-3 והאסמכתאות שם (16.12.2018)).

אשר על כן, הקנס שהוטל על הנתבע יעמוד בעינו.

ניתנה היום, י"ב בכסלו התשפ"ג (6.12.2022).

ה נ ש י א ה
